

MÔJ PRVÝ
GRÓF

© WORTHINGTONOVCI ©

ELLA QUINN

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Miletičova 23, 821 09 Bratislava 2
E-mail: info@slovenskyspisovatel.sk
www.slovenskyspisovatel.sk
Zodpovedná redaktorka Anna Blahová
Prvé vydanie
Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Z anglického originálu You Never Forget Your First Earl,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Zebra Books, Kensington
Publishing Corp., New York 2018,
preložila Tamara Chovanová.

*Tento príbeh je fikcia. Všetky mená, postavy, miesta a udalosti sú
úplodom autorkinej fantázie alebo súčasťou vymysleného príbehu.
Akákoľvek podobnosť so skutočnými miestami, udalosťami a žijúcimi
či nežijúcimi osobami je náhodná.*

Copyright © 2018 by Ella Quinn

All rights reserved

Translation © Tamara Chovanová 2024

Cover Design © Barbara Baloghová 2024

Cover Photo © Shelley Richmond / Arcangel

Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2024

ISBN 978-80-220-2495-2

1

Geoffrey, gróf Harrington, prvý syn a dedič markíza Markhama, vyšiel zo svojho apartmánu. Vzrušovalo ho pomyslenie, že konečne splnil svoju úlohu – našiel si manželku.

Dnes požiada o ruku lady Charlotte Carpenterovú. Napísal jej poručníkovi a švagrovi lordovi Worthingtonovi a požiadal ho o stretnutie. Čoskoro sa ožení s najžiadanejšou dámou na trhu manželstva a vyrazí na kontinent, stane sa členom štábu sira Charlesa Stuarta.

Odbočil na Berkeley Square. Bolo tam dosť ľudí v tú rannú hodinu. Vošiel do parku a zhrozil sa. Vyzeralo to ako nejaká pohroma. Dve dogy rodiny lady Charlotte boli vonku s niekoľkými lokajmi.

Z námestia odvádzali akéhosi surovca a lady Charlotte stála s rukami v bok, červená v tvári hovorila čosi markízovi Kenilworthovi. Toho džentlmena Geoff veru netúžil vidieť. Odkedy sa vrátil do mesta, ten muž bol trňom v jeho päte, ale Kenilworth ju ešte určite nepožiadaval o ruku...

Čo sa to tam deje tak zavčasu ráno?

„Idem s vami, lebo nebude dôverovať mužovi, keď bude sám,“ vyhlásila lady Charlotte.

Geoffovu pozornosť upútala plačúca slúžka. Dve

najmladšie dievčatá, Charlottine sestry, sa ju pokúšali upokojiť. Do šarvátky sa zapojil aj Worthingtonov bratanec lord Merton.

„Charlotte, to nemôžete,“ lord Merton pozrel z nej na Kenilwortha. Ten muž pokrčil plecami, akoby hovoril, že mu je to jedno, nedá sa do toho zatiahnuť. „Worthington to nedopustí.“

Geoffovi trvalo pár sekúnd, kým pochopil, čo presne Charlottin švagor a poručník nedopustí. Potom zbadal, že Kenilworthov koč stojí kúsok odtiaľ. Doparoma! Geoff jej v nijakom prípade nedovolí, aby odišla s tým nemravníkom!

„Absolútne súhlasím!“ Geoff podišiel bližšie, aby pridal svoj hlas na stranu rozumu. „Lady Charlotte, nemôžete sprevádzať lorda Kenilwortha. Zakazujem vám to!“

„Vy? Vy mi nemáte čo zakazovať.“ Hlas sa jej triasol od rastúceho hnevu. „Nič mi nezabráni, aby som tam išla. Keby bolo treba...“

Geoff ju jakživ nevidel takú rozrušenú. Už ju chcel upokojovať, no vtom sa zjavil jej švagor.

„Kam chceš ísť?“ spýtal sa Worthington, len čo prišiel k nim. Lady Worthingtonová vedľa neho musela takmer bežať, aby držala krok.

„Slečna Betsy dala uniešť ďalšiu mladú ženu.“ Charlotte prižmúrila oči a pozrela na Geoffa, potom sa mu obrátila chrbtom. „Kenilworth ide do toho hostinca, kam ju vedú. A ja idem s ním.“

„Kenilworth?“ spýtal sa jej brat.

„Dám na ňu pozor,“ vyhlásil ten muž.

„Namietam.“ Keď Charlotte zamierila k domu Stanwoodovcov, Geoff vykročil za ňou.

Kenilworth schytil Geoffa za plece. „Vy nemáte čo

namietaf. O tom rozhodne jej poručník – a už rozhodol.“

Vytrhol sa zo zovretia. „Vidím, čo sa tu deje,“ povedal Worthingtonovi. „Povzbudzujete Kenilwortha, aby jej dvoril, nie mňa.“

Worthington pozrel naňho, akoby zošalel. „Tento muž,“ Worthington ukázal na Kenilwortha, „požiadal o ruku mojej sestry, čo sa o vás povedať nedá. Navrhujem, aby ste odišli, lebo vás donútim odísť.“

Toto nemôže byť pravda! Geoff nemohol uveriť, čo počuje a vidí. Lady Charlotte by preňho bola dokonalá manželka, a teraz odchádza s tým nemravníkom Kenilworthom. A poručník nielenže jej v tom nezabránil, on pomáhal Kenilworthovi.

Geoff zatvoril ústa, odtrhol pohľad od koča. Dlhو plánoval, venoval veľa času a námahy dvoreniu lady Charlotte... a zbytočne. Čo má teraz robiť, dofrasa?

Nech to parom vezme! Potrebuje manželku, a to čím skôr. Ale hádam všetko nebolo stratené. Musí nájsť spôsob, ako ju dostať nazad. „Mylord...“

„Ak ste sa chceli oženiť s lady Charlotte,“ skočil Geoffovi do reči gróf Worthington a vykročil, akoby nemal o čom diskutovať, „nemali ste zmiznúť uprostred sezóny.“

Geoff nezmizol. Oznamil lady Charlotte, že musí navštíviť otca. „Výslovne som vám napísal, že si želim porozprávať sa s vami o lady Charlotte.“ Geoff šiel za Worthingtonom z námestia. Koniec koncov to sa čaká od džentlmena, ktorý sa chce oženiť s dámou.

Worthington zastal, zvrchol sa tak rýchlo, že Geoff doňho takmer vrazil. „Nech je, ako chce, očakávam, že moja sestra sa vydá za Kenilwortha.“ Prišli ku vchodovým dverám a Worthington odstúpil, lady

Mertonová zatiaľ dávala príkazy lokajovi, ktorý jej ukladal batožinu do koča. Stisol pery, potom vyhlásil: „Zmierte sa s realitou, venujte svoju pozornosť inej dáme.“

Geoff mal pocit, akoby mu vrazil pästou do brucha. To nebolo možné. Doparoma, ako si má nájsť manželku, s ktorou bude súhlasiť jeho otec, a oženiť sa s ňou v takom krátkom čase?

Otvoril ústa, no nič mu z nich nevyšlo. Napokon zachripel: „V takom pokročilom čase sezóny? To bude takmer nemožné.“

„Na to ste mali myslieť, prv než ste odišli z mesta.“ Worthington naklonil hlavu. „Navrhujem, aby ste začali hneď. Dnes večer sa koná bál u lady Hollandovej. Mali by na ňom byť dámy, z ktorých by ste si mohli vybrať.“

Ale žiadna z nich nebude lady Charlotte. No ak chce nastúpiť do služieb sira Charlesa – povedali mu, že ten je momentálne v Bruseli a usiluje sa dohodnúť s princicom Oranžským –, musí sa oženiť. Geoff už nemôže strácať čas s lady Charlotte. Musí si nájsť dámu, ktorá sa bude chcieť zaňho vydať a neujde mu s iným mužom. Ale koho? Neupútala ho nijaká iná dáma. Nijakej inej dáme nevenoval počas celej sezóny pozornosť.

Zamyslel sa nad dnešným bálom. Poslali mu pozvánku na tú zábavu? Niežeby na tom záležalo. Môže sa na nej zúčastniť, aj keby ho lady Hollandová nepozvala. Bola to priateľka jeho matky a určite by ho neposlala preč. Nijaká hostiteľka by nenamietala proti prítomnosti džentlmena, ktorý je dobrou partiou. A mohla by ho predstaviť dámam, s ktorými sa ešte nezoznámil.

Už si chcel spokojne prehrabnúť vlasy prstami, no

zarazil sa. Ako sa mu mohlo stať čosi také? Vždy mal šťastie, vždy všetko ľahko dosiahol. Ale teraz, ani nie mesiac predtým, ako má nastúpiť k sirovi Charlesovi Stuartovi, britskému veľvyslancovi vo Francúzsku a v Haagu, si musí nájsť vhodnú manželku – vyžaduje sa to od neho. Osud mu z nejakého dôvodu nie je naklonený.

Vykročil cez námestie, zamieril do svojho apartmánu na Jermyn Street. Bol si istý, že spojí svoju budúcnosť s lady Charlotte.

Pravda, posledné tri týždne strávil v rodinnom sídle na návšteve u otca a čakal na oznámenie, či ho prijali na miesto asistenta sira Charlesa Stuarta. Geoffov otec markíz Markham v mladosti pôsobil istý čas na ministerstve zahraničných vecí a rozhodol sa, že jeho najstarší syn by mal robiť to isté.

Niežeby Geoff namietal. Fascinovalo ho pomyslenie, že bude žiť v Európe, spoznávať iné kultúry a sledovať, ako diplomacia ovplyvňuje svet.

Jeho pracovnú pozíciu potvrdili pred tromi dňami. Už musí preskočiť len jednu prekážku, a to sobáš. Predtým si myslel, že to bude hračka. Otec mu dovolil, aby sa oženil s trofejou sezóny, s lady Charlotte Carpenterovou. Lady Charlotte bola presne taká žena, akú si nádejný diplomat mohol želať, mala dokonalú výchovu, dokonalé spôsoby. Nikdy sa nesprávala priveľmi hlučne, nikdy nevybuchla – hoci sa mu zdalo, že v poslednom čase bola trochu ufrflaná. V skutočnosti pôsobila z každej stránky umiernené. Bola krásna! Zlaté kučery, belasé oči... O Charlotte, jej sestre, bývalej lady Louise Viversovej, a ich priateľke, bývalej slečne Sternovej, hovorili ako o troch gráciách.

Hodinu po tom, čo do otcovho sídla posol priniesol správu o jeho menovaní, Geoff odišiel z Fulbert Hallu, rozhodnutý stretnúť sa s poručníkom lady Charlotte a doriešiť svadobné plány. Teraz musí začať odznova. Ako je možné, že sa všetko pobabralo?

„Mylord?“ Koniar išiel za ním s párom koní.

Celkom zabudol na kone aj koč. „Vezmi ich do stajne. Pôjdem domov peši.“

„Dobre, mylord.“

Geoff netúžil vrátiť sa do svojho apartmánu, ale nevedel, kam inam by mohol ísť. Ak si chce rýchlo nájsť manželku, zrejme potrebuje dobrú radu. Jeho staršia sestra bola v meste. Mohla by mu pomôcť, no bezpochyby to raní jeho hrdosť. A tomu by sa radšej vyhol.

Ale v metropole bola aj stará mama. S radosťou mu nájde nevestu, nemalo by to byť až také ťažké. Je veľmi dobrá partia a potreboval len príjemnú dámu s dobrým pôvodom, ktorá bude vedieť konverzovať – koniec koncov bude diskutovať o svetových udalostiach s inými diplomatmi a ich manželkami –, mala by byť dobrá tanečnica – nevedel si predstaviť, že by mal manželku, ktorá by ho v tanci zahanbila –, mala by byť inteligentná, elegantná... Áno, to je všetko. Nemusela by byť krásavica, stačilo by mu, aby vyzerala znesiteľne. V skutočnosti by možno bolo lepšie, keby bola len trochu pekná.

Láska nie je dôležitá, aspoň preňho. Problém bol v tom, že v dnešných časoch mnohé mladé dámy túžili po manželstve z lásky. Podľa neho to nie je najlepší základ manželstva. Ani jeho rodičia a starí rodičia sa nevzali z lásky.

Stará mama mu určite niekoho nájde. A kto mohol

lepšie vedieť, čo sa čaká od budúcej markízy Markhamovej, ako markíza vdova Markhamová?

Vykročil smerom na Grosvenor Square, až potom si uvedomil, že je dosť zavčasu, a ak chce, aby mu stará mama pomohla, nemal by ju prekvapiť pred jednosťou.

Mal iba jednu inú možnosť, a to zísť do niektorého klubu. Chvíľu stál, rozmýšľal, či zísť do Boodle's alebo White's. O tomto čase bude v Boodle's plno mužov z vidieka. Nepáčila sa mu predstava, že by mal počúvať reči o úrode a podobných veciach. Pokrčil plecami. Takže White's.

Vybral sa opačným smerom na St. James Street.

Celou cestou z Berkeley Square mal pocit, že ho zneužili. Ako mohla lady Charlotte odísť s Kenilworthom, veď musela vedieť – Geoff jej to povedal –, že sa chce porozprávať s jej bratom? Ale nebola nadšená predstavou, že by žila na kontinente, a Kenilworth sa usiloval upútať všetku jej pozornosť. Geoff urobil grimasu. Tomu chlapovi sa to aj podarilo.

Čakal, že o tomto čase bude v klube White's jediný džentlmen, no keď vošiel dnu, videl, že sa mýlil. V rannom salóne vľavo našiel zopár džentlmenov čítať noviny, v ovzduší sa vznášala vôňa kávy. Poobzeral sa, či nenájde nejakého známeho. Nikoho nevidel, a tak prešiel cez halu do druhého ranného salóna.

„Harrington,“ pozdravil ho pán Gavin Turley, najstarší syn vikomta Turleyho, keď vstúpil cez dvere. „Nevidel som ťa celé týždne. Čo si robil?“

„Bol som u otca.“ Sadol si do veľkého koženého kresla z druhej strany nízkeho stolíka. Lokaj mu priniesol šálku čaju, odpil si. Tešilo ho, že ho v klube dobre poznajú, vedľa, čo pije. Káva možno voňala dobre, ale

jemu nechutila. Rozmýšľal, že sa nezmieni o svojej dileme, ale bol zúfalý. „Keď už to musíš vedieť, hľadám si manželku.“

Turley sa naňho chvíľu díval, potom upriamil pozornosť na šálku, ktorú krútil v ruke, znova zdvihol pohľad. „Naozaj?“

„Áno.“ Geoff prikývol. „A čím skôr. Možno si počul... No nič.“ Nemusi celému svetu oznámiť, ako nepekne sa k nemu zachovala lady Charlotte. Ale bude rozumné, ak ostatným povie, že sa chce oženiť. Koniec koncov je dobrá partia pre každú dámu.

„Čosi mi zišlo na um,“ Turley sa predklonil. „Príď dnes popoludní do domu môjho otca na Green Street a vypi si s nami čaj.“ Turley zdvihol svetlé obočie. „Teda, ak nemáš iné plány.“

V mysli sa mu vynorila tvár dámy s rovnakými plavými vlasmi. Lady Charlotte ho predstavila slečne Turleyovej, sestre pána Turleyho a dcére vikonta Turleyho. „Dobre si spomínam, že máš sestru, ktorá debutuje?“

„Presne tak.“ Zaklonil sa v tmavohnedom koženom kresle. „Užíva si svoju prvú spoločenskú sezónu. Je veľmi pekná – aspoň podľa mňa – a je aj milá. Aj keď ju niekedy rozčuľujem, dokáže zachovať pokoj.“

Rozmýšľal, či mu má povedať, že ho už predstavili, ale rozhodol sa o tom nezmieniť. Čaj so slečnou Turleyovou bude dobrý začiatok, usúdil Geoff. „Nemám v tom čase nijaké povinnosti, veľmi rád prídem.“

„Výborne.“ Turley odložil šálku a vstal. „Tak teda uvidíme sa dnes o tretej.“

Aj Geoff vstal, podal mu ruku. „Už sa teším.“

Keď Turley odišiel, Geoff sa usiloval rozpamätať, čo vie o jeho sestre. Bola pekná, hoci jej črty si veľmi

nepamätal. Jej brat mal modré oči, a tak predpokladal, že aj ona ich bude mať modré. Nemohol pochybovať o tom, že má dobrú výchovu. Titul jej otca bol dosť starý. Ak si dobre spomínal, dával sa z čias príchodu Normanov. Pokiaľ vedel, v rodine sa nikdy nevykytol nijaký škandál. Jeho stará matka o tom bude vedieť viac. Po tom, čo ho lady Charlotte predstavila slečne Turleyovej, tancoval s ňou jeden ľudový tanec. Mal dojem, že je dobrá tanečnica, a vedela s ním konverzovať.

A či je vhodná stať sa jeho manželkou? To ešte uvidí.

Pokrčil plecami. Pri troche šťastia sa popoludní dozvie viac.

2

Geoff zašiel do jedálne a objednal si raňajky. Až po hodine si najal drožku a dal sa odviezť do domu Markhamovcov na Grosvenor Square, kde počas sezóny bývala jeho stará matka.

Dvere mu otvoril starý majordómus. Keď sa mu uklonil, Geoff takmer čakal, že mu kosti zavrzgajú ako nenaolejované pánty. „Vitajte, mylord. Mylady je v salóne.“

„Ďakujem, Gibson. Môžete mi povedať, či má pri sebe toho svojho potvorského papagája?“

„Admirál má práve výcvik, mylord. Ohlásim vás.“

Geoff ďakoval bohom, ten vták mu v detstve poranil prsty, neznášal ho. „Netreba. Trafím aj sám.“

Prv než by majordómus stihol namietiť, Geoff mu podal cylinder, nevšímal si jeho kritický pohľad a rýchlo vyšiel po schodoch. Na odpočívadle zabočil doprava, potom sa pobral chodbou do zadnej časti domu.

Keď prišiel k apartmánu starej matky, zaklopal. O chvíľu mu otvorila dvere jej sesternica, takmer rovnako stará ako ona.

„Harrington, milé od teba, že si nás navštívil. Vidím, že si nechcel čakať na Gibsona.“ Človek by čakal aspoň náznak pukerlíka alebo poklony, ale ses-

ternica Apollonia sa o nič také ani nepokúsila. Hoci starej matke to tak vyhovovalo. „Zrejme si ranil jeho city.“

„Vždy lepšie mať ranené city ako utrpieť telesné zranenie.“ Geoffa by vôbec neprekvapilo, keby starý sluha spadol zo schodov. „Nestojí veľmi pevne na nohách. Prečo ste ho už neposlali do dôchodku?“ Zľahka pobožkal sesternicu na líce, keď mu ho nastavila.

„Musím uznať, skutočne je dosť roztrasený, ale mylady si neželá mladšieho majordóma. Hovorí, že by z toho bola nesvoja. A nemožno sa jej čudovať. Veď vieš, ako má rada zabehané spôsoby. Keby sa musel zaúčať niekto nový, bola by to pre ňu skúška nervov.“ Apollonia položila ruku Geoffovi na rameno. „A nie len to. Keďže Gibson sa nikdy neoženil a nemá rodinu, bolo by kruté nútiť toho chudáka, aby opustil svoj domov a priateľov.“

To Geoffa usadilo. „Keď to poviete takto, mám pocit, že som k nemu nebol láskavý, ak som ho chcel poslať do dôchodku. Zrejme by som mu mal pomáhať, aby nespadol zo schodov.“ Prešli z predizby ladenej dokrémovej, dozelená a dozlata do salónu starej matky, v ktorom sa vždy cítil ako v záhrade. „Ako sa má stará mama?“

„Vôbec nespomalila tempo.“ Sesternica sa milo usmiala. „Tuším verí, že keď chodí hore-dolu, udržuje si mladosť. Hoci,“ Apollonia naňho pozrela úkosom, „už netancujeme do skorých ranných hodín. Radšej sa vraciame domov o polnoci.“ Poklopkala mu prstom po ramene. „Ak pôjdeš dnes večer na bál u lady Hollandovej, dúfam, že ju pozveš do tanca. Radšej tancuje s mladšími mužmi. Tvrdí, že sú vrtkejší.“

Geoff sa zasmial. „Samozrejme, že si s ňou zatancujem.“

Ale ak bude dnešný večer taký ako ostatné večery, jeho stará matka nebude mať núdzu o vhodných tanečných partnerov.

„A nielen s mylady,“ pokračovala Apollonia. „Určite tam bude zopár mladých dám súcich na vydaj, s ktorými by si si mohol zatancovať. Pravda, ak nebudú mať plné tanečné poriadky, no je koniec sezóny a veľa príslušníkov smotánky odcestovalo do Bruselu.“

Sesternica vedela o všetkom, no tá príhoda s Charlotte Carpenterovou sa stala len nedávno. „Ako viete o lady Charlotte?“

„Milý chlapče,“ Apollonia zdvihla ryšavé obočie, „správa o tom, že lady Charlotte sa vydá za Kenilwortha, sa rozniesla v meste ešte pred tvojím návratom. Pokiaľ ide o ňu, zahral si to veľmi zle.“

Skutočne bol taký slepý, pokiaľ išlo o Charlotte? Myslel si, že urobil všetko potrebné, aby si zaistil jej ruku. Ale počkať. „Pred mojím návratom?“

„Určite si si všimol, akú pozornosť jej venoval.“

„Všimol som si to, ale nevedel som, že sa zasnúbili.“ A ona sa nezmienila, že je zasnúbená, čo bolo čudné.

„Nemôžeš si predstavovať, že ľudia jednoducho prídu za tebou a povedia ti to.“

„Nie.“ Hoci by bol rád, keby sa niekto postaral, aby sa neznemožnil.

Apollonia ho viedla cez dvojkridlové dvere do salónu starej matky. „Pozri, kto nás prišiel navštíviť!“

Stará mama sa obrátila k nemu tvárou, Geoff podišiel bližšie, kľakol si pred jej stoličkou na koleno, chytil ju za ruky. Mala čosi vyše sedemdesiat, ale vyzerala

aj sa správala, akoby mala o desať rokov menej. „Stará mama, ste ešte krajšia než predtým.“

„Lichotník,“ vyhlásila prísne, no hrejivé sivé oči sa jej roztancovali. „Mal by si sa hanbiť, že balamutíš starú ženu.“

„Nebalamutím, je to pravda.“ Vstal, uklonil sa. „Prišiel som vás požiadať o tanec a potrebujem, aby ste mi pomohli nájsť si manželku.“

Pery sa jej zvltnili v úsmeve. „Rada ti vyhoviem v oboch smeroch.“

Pritiahol si stolec a sadol si k jej nohám. „Dúfal som, že to poviete.“

„Tak teda, mladá dáma,“ lady Bristowová, teta slečny Elizabeth Turleyovej, vplávala do ranného salóna v dome Turleyovcov a sadla si. „Lord Harrington sa vrátil do mesta a zúfalo potrebuje manželku.“

Elizabeth odložila vyšívací rám, nadýchla sa. Jej dobrá priateľka Charlotte sa rozhodla, že Harringtona odmietne, vedela to. Keby sa dostal k tomu, aby ju požiadal o ruku, čo sa nestalo... Dokonca predstavila Harringtona Elizabeth.

Ale... zúfalo potrebuje manželku? To neznie dobre. „Ako viete?“

Vošiel lokaj s čerstvým čajom, položil čajník a odišiel. Elizabeth začala nalievať. Tete pridala cukor a mlieko, ako to mala rada.

„Počula som to od lady Collingwoodovej – prijali ho na miesto asistenta sira Charlesa Stuarta, ale tam musí byť ženatý. A ako dobre vieš, lady Charlotte ho nechce. Lady St. Johnová ju dnes ráno videla, ako sa vezie v Kenilworthovom koči, za ním nasledoval koč lady Mertonovej. Takže Harringtona oči-

vidne odmietla.“ Teta Bristowová si vzala od Elizabeth šálku. „Ak má nastúpiť na to miesto, zakrátko musí odísť na kontinent – a s manželkou.“ Odpila si z čaju, zdvihla obočie. „Otázka je, čo si ochotná prijať...“

Rozmýšľala, kam išla Charlotte, a vtedy zaujali jej pozornosť tetine slová. „Prijať?“ Ochutnala čaj a pridala si cukor. Teta očividne pridala do zmesi viac čierneho čaju, než mala Elizabeth rada. „Nerozumiem.“

„Dva-tri týždne nestačia, aby si uzavrela manželstvo z lásky,“ teta si odfrkla. „Zmieriš sa s tým, že to bude znesiteľné, a budeš veriť, že láska príde neskôr?“

Určite nie. To urobila jej sesternica Lavvie a manželstvo dopadlo hrozne. Zachránila ju iba smrť manžela. Ale z toho, čo Elizabeth videla počas tejto sezóny, dva týždne boli viac ako dosť na to, aby sa zaľúbila. Lady Louise Viversovej, teraz vojvodkyňi Rothwellovej, sa to podarilo za pár dní. Ani Dotty a Mertonovi to netrvalo dlho – v skutočnosti ich džentlmeni sa takisto zaľúbili. Pokiaľ išlo o Charlotte, tej trvalo dlhšie, kým sa zaľúbila do lorda Kenilwortha, ale musela sa doňho zaľúbiť, a on do nej, inak by sa zaňho nevydala.

Elizabeth si uvedomovala, že to ešte neznamená, že sa s lordom Harringtonom do seba zaľúbia tak rýchlo. Ale pár týždňov im postačí, aby zistili, či sa môžu vziať z lásky. Musí sa uistiť, že môže toho muža ľúbiť, prv než sa zaňho vydá.

„Neviem,“ povedala pomaly a odložila šálku. Potom si vzala rascový koláčik. „To bude závisieť od toho, čo k nemu budem cítiť.“ Spočiatku jej lord Harrington

pripomínal lorda Mertona, aj on bol vysoký blondiak. Ale lord Harrington nepôsobil tak vážne ako lord Merton, kým sa neoženil s Dotty. Zrejme vďaka tomu, že mal stále otca aj matku. V modrých očiach lorda Harringtona sa často zračil smiech. Problém bol v tom, že tie oči takmer počas celej sezóny upriamoval na lady Charlotte.

Elizabeth si odhryzla z koláčika, vychutnávala si rascovú chuť a zvažovala tetinu otázku. „Najprv si ma musí všimnúť. Veľmi by mi pomohlo, keby sa s ním Gavin priatelil.“

„S kým sa mám priateliť?“ Jej brat vošiel do izby, uchmatol si tri koláčiky a hltal ich, akoby pred dvoma hodinami neraňajkoval.

„S lordom Harringtonom.“ Elizabeth mu naliala čaj, pridala cukor aj mlieko.

Ústa sa mu vykrivili, čo prezrádzalo, že má čosi za lubom. „Študoval som s ním v Etone aj v Oxforde. Prečo?“ Gavin dojedol koláčik, sadol si oproti nej, vzal do ruky šálku.

„Verím, že Harrington by bol pre tvoju sestru skvelá partia,“ poznamenala teta a chvíľu ho skúmala. „Potrebujeme nájsť spôsob, ako na ňu upriamiť jeho pozornosť.“

„Ty si s ním študoval?“ spýtala sa Elizabeth brata. „Nikdy si to nespomenul.“ Hlavou jej vírili myšlienky, potom sa sústredila na jednu. „Mohol by si ho tento týždeň pozvať na večeru,“ nadhodila.

Brat nevinne pozrel na sestru a dopil čaj.

„Naozaj?“

„Áno, a myslím, že by si to mal urobiť,“ vyhlásila Elizabeth rozhodne.

Odložil šálku a začal vstávať, keď mu teta pichla

paličkou do brucha. Mierne zastonal. „Nie tak rýchlo, mladý muž. Musíme kuť plány.“

Gavin sa tváril, akoby chcel utiecť, a ak Elizabeth niečo rýchlo neurobí, stratí príležitosť. „Celú sezónu si mi hovoril, že by som sa mala vydať. Dokonca si mi predhadzoval partnerov lady Louisy aj lady Charlotte. Im pomohol ich brat. Teraz by si mal pomôcť ty mne.“

„Okrem toho,“ teta stále držala paličku na Gavinovom plochom bruchu, „Harrington si hľadá nevestu. Musí sa oženiť, inak stratí miesto, ktoré mu otec vybavil cez Castlereagha. Elizabeth má pravdu. Mal by si ho pozvať k nám na večeru.“

Gavin sa oprel na stoličke, Elizabeth mu rýchlo doliala čaj a podala posledný koláčik. „Nebolo by zlé pozvať ho na večeru, ale mám lepší nápad. Pozvem ho na čaj.“

Teta ostro pozrela na Gavina, spustila paličku. „Prečo na čaj?“

„Je to menej formálne. Ak si padnú do oka, ty alebo Lizzy by ste mohli navrhnúť, aby sa prešli v záhrade alebo také čosi.“ Jej brat doslova zhltol koláč. „A ak to dopadne dobre, môžeme sa ho spýtať, či nás niekedy večer nechce sprevádzať na bál – alebo či niekedy inokedy nechce s nami večerať.“ Gavin zdvihol obočie, pozrel na ňu. „Môže byť?“

Čaj? Zvažovala bratov návrh. Tak by mala príležitosť trochu lepšie spoznať Harringtona. Elizabeth obdarila brata širokým úsmevom.

„Môže byť. Ďakujem. Daj mi vedieť, keď sa porozprávaš s jeho lordstvom a bude súhlasiť s pozvaním na čaj.“

„Zhodou okolností,“ Gavin sa zaškeril, „dnes pred-

poludním som ho stretol v klube White's a pozval som ho na dnešný čaj.“

„Gavin, ty darebák!“ Elizabeth by najradšej doňho niečo hodila, nakoniec jej stačil vankúš. „Prečo si nám to nepovedal rovno?“

Gavin chytil vankúš, uškrnul sa, odložil vankúš na pohovku. „Bavilo ma pozorovať, ako sa ma s tetou usilujete presvedčiť, aby som kvôli tebe niečo urobil.“ Dopil čaj. „Uvidíme sa neskôr.“

„Kam ideš?“ spýtala sa teta.

Gavin na ňu pozrel. „Do Tattersalls a do mojich klubov. Stavím sa, že Harrington nie je jediný džentlmen, ktorý si túto sezónu hľadá manželku.“

„Veru.“ Teta prikývla. „Ale teší ma, že berieš vážne sestrinu túžbu nájsť si manžela. Prosím ťa, vráť sa na čaj.“

„Určite prídem.“ Zaškeril sa. „Nedopustím, aby si niekto myslel, že nepodporujem manželské ambície mojej sestry.“

„O Mertonovi si to nehovoril!“ pripomenula mu Elizabeth.

„Merton by pre teba nebol dobrý, Lizzy.“ Gavin sa sklonil, pobožkal ju na líce.

„Gavin,“ Elizabeth si zrazu robila obavy, že nevie viac. „Nepoznám dobre lorda Harringtona. Aký je?“

Brat mierne zvrátil obočie. „Milý chlapík. Takmer s každým dobre vychádza. A je pekelné múdry. V Oxforde bol jeden z najlepších, ale nemožno povedať, že je knihomol' – zaujíma sa aj o šport. A nie veľmi o ženské spodničky, čo by ťa malo tešiť.“

„Gavin Turley,“ napomenula ho teta, „také čosi by si sestre nemal hovoriť.“

„Vždy lepšie, ak sa to dozvie teraz než neskôr. Len